

{ אז נדברו }

פרשת כי תצא תשע"ח | גליון מספר: 388 | לסדר: "כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחניך"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

**הגיליון כולו נתרם
והוקדש להצלחת
הבנים היקרים:**

**אהרן. משה. צבי.
אליעזר לייב. שיעלו
ויתעלו בלימוד התורה
וביראת שמים, שיכתבו
ויחתמו לחיים טובים
ולשלום.**

ניתן לקבל גיליונות בודדים
בלבד (לא לשיבות)

בכתובת חזון איש 34 פינת
דסלר, משפחת דרייפוס.

**להשתתפות
בהוצאות הגליון:**

**בבנק:
חשבון 53957
בנק דיסקונט
סניף 106**

**באשראי:
"נדרים פלוס"
- "קהילות"**

**בטלפון:
(מענה מסוחרב)
0799-654321**

תודה מראש!!!

”

אליך בני הסורר והמורה: דרוש פרשה זו... דרוש וקבל שכר!!!

יוסלה השובב עשה במשך השנה ככל העולה על רוחו... הכעיס את אביו שבשמים והמרה את פיו ללא הפסקה... והנה הגיע חודש אלול... ויום הדין הולך וקרבו... ויוסי פתאום תפס את עצמו לידיים... אני רוצה לשוב הבייתה... אני רוצה לשוב לאבא שבשמים... **אבל יוסי נרתע...**

איך?? איך אני מסוגל להסתכל לקב"ה בעיניים?? הרי אני בן סורר ומורה... כל השנה הייתי בגדר איננו שומע בקול אביו... הייתי זולל וסובא ועסוק בריצת רגלים להרע... ואם פתאום אני נזכרתי להופיע לפני אבא שבשמים... ברגע שאני אופיע מולו הוא יזרוק אותי מכל המדרגות... הוא יתפוס אותי באזניים וישליך אותי ישר לגדרום ויסקול אותי שם באבנים... **פנה הקב"ה ליוסי ואמר לו: יוסי יוסי!!! אתה צודק... אתה מדבר בהיגיון...** אני מבין למה אתה מפחד לחזור אלי... אתה מרגיש בן סורר ומורה ויש ממש בדבריך... **אבל יוסי שלי... אומר אבא שבשמים:** אני רוצה לגלות לך סוד כמוס: לפני למעלה משלושת אלפים שנה נתתי את התורה הקדושה בהר סיני לעם ישראל... ומאז הם משתדלים לקיים את כל מצוות התורה במסירות נפש... אבל יש מצוה אחת שציויתי את עם ישראל ומשום מה אף אחד עדיין לא קיים אותה!!! **הלא היא פרשת בן סורר ומורה...** ואני ממש מתפלל על עם ישראל... למה הם לא מקיימים את הדין הזה?? אני כבר "מחכה" אלפי שנה מתי יבואו זוג ההורים העקרונים והנחושים שיתפסו את בנם באזניים ויבואו לבית דין ויכריזו בננו זה סורר ומורה ויסקלו אותו באבנים... למה?? למה את המצוה הזו עם ישראל אף פעם לא קיימו??

הקב"ה שואל והקב"ה גם עונה... כן... אבא ואמא... אני אענה את התשובה במקומכם:

נכון... ציויתי אתכם על בן סורר ומורה... **אבל עדיין!!!** רחמי אב ואם מגיעים מהרחמים שלי... ואני בראתי את עוצמת הרחמים שיש לאבא ואמא בייחס לבנם באופן כזה שאבא ואמא **לא מסוגלים** לראות כ"כ הרבה חסרונות של הבן שלהם עד כדי לסמן אותו כבן סורר ומורה... אבא ואמא מידי אוהבים את הבן שלהם בשביל שיהיה להם יכולת נפשית לאסוף את כל רשימת הנתונים המפלילים שהתורה דורשת בשביל לסמן וי על כולם ולהחליט את הבן שלהם כבן סורר ומורה... ואני הרבש"ע יושב בשמים "מחכה..." כבר התשע"ח שנים שאני יושב ומחכה... נו... אולי בכל זאת יקומו זוג הורים אחד אמיץ וחם מזג או יותר נכון קר מזג ויציל את המצב ויעשה את ההיסטוריה והם יכריזו על בנם כבן סורר ומורה... אני מחכה... ואני עדיין מחכה... ואין!!! **פונה הקב"ה ליוסי ואומר לו: אתה רואה יוסי???** אין!!! לא היה ולא יהיה!!! עדיין לא קם אבא אחד שמסוגל להסתכל על הבן שלו לגמרי לגמרי בעין שלילית... עדיין לא קמה אמא אחת שהסכימה לזרוק את הבן שלה לבית הסקילה... אין כזה דבר!!!

פונה הקב"ה לבנו אהובו יוסי ואומר: אנא ממך יוסי... **דרוש!!! דרוש וקבל שכר!!!**

תלמד את פרשת בן סורר ומורה בעיון!!! ותדרוש אותה ותפנים את המסר שיוצא ממנה... **שכמו!!!** שפרשת בן סורר ומורה לא הייתה ולא עתידה להיות כאן בעולם הזה!!!

ככה גם בייחס לרחמי אבא שבשמים... אין אצל אבא שבשמים אפילו בן אחד סורר ומורה!!!

אין בן אבוד אצל אבא שבשמים!!! אין בן שאבא שבשמים ישליך אותו לבית הסקילה...

אבא יכול לכעוס... להכות... להעניש וגם להעניש בעונש חמור... אבל אבא אף פעם לא יסמן את בנו כבן סורר ומורה ויסקול אותו באבנים... לא היה ולא יהיה!!! כרחם אב על בנים ריחם ה' על יריאיו... רחמנותא דארעא כעין רחמנותא דרקיעא... וממילא פונה אבא שבשמים ליוסלה בנו אהובו... יוסלה... תחזור הבייתה... אבא מחכה לך עם שתי ידיים פתוחות... רק תחזור לאבא... שובה ישראל עד ה' אלוקיך כי כשלת בעוונך... שובו בנים שובבים ארפה משובותיכם... כן יוסי... אבא מאיים... אבא מאוד כועס... אבל אם תעקוב טוב טוב אחרי אבא... אבא כועס כל זמן שאתה רחוק!!! אבא כועס בתור אמצעי הרתעה!!! אבל ברגע שאתה חוזר הבייתה... הכל משתנה... תהיה רגוע... פרשת בן סורר ומורה לא הייתה ולא תהיה!!!

נו... אם אכן פרשת בן סורר ומורה לא הייתה ולא עתידה להיות... אז למה נכתבה??? דרוש!!! דרוש וקבל שכר!!! תבין עד כמה אבא שבשמים אוהב אותך... ועד כמה שאף פעם הדלת לא נטרקת... מה שהיה ומה שלא היה... אתה אף פעם לא דחוי... והדלת אף פעם לא נטרקת... את המשפטים האלו אין אבא שלא מבין!!! הבעיה היא שהמשפטים האלו צריכים להגיע גם לבחורים ובעיקר לבחורים... בעיקר לאותו בן סורר ומורה בגיל העשרה... ובחור בזכה גיל מתקשה להבין את המנגנון הכ"כ רגיש הזה ששמו רחמי אב...

אז בשביל זה!!! בדיק בשביל פונה אליך אבא שבשמים ואומר לך: בחור יקר: **דרוש!!! דרוש וקבל שכר!!!** כמו שאתה לומד מסכת סוכה ויש שם הלכה למשה מסיני של דופן עקומה... נו... אתה מבין מה זה דופן עקומה? לא!! אלא מאי?? "גמירי"!!! זה הדין!!! ככה זה במשקפיים של תורה... דרוש וקבל שכר... זה לומד'ס!!! לומד'ס זה לקבל את הנתון כמות שהוא ולהבין שזה הדין!!! וככה זה בהיבט של תורה... אז אותו דבר כאן: אצלך רחמי אב על בנו זה סוג של דופן עקומה... כמו שדופן עקומה אתה לא מבין איך זה עובד אבל אתה דורש ומקבל שכר... אז ככה זה גם רחמי אב על בנו... דרוש!!! תאמין בזה!! תאמין שרחמי אבינו שבשמים הם הרבה הרבה יותר ממה שאתה מדמיון... הם מתחילים הרבה הרבה אחרי איפה שאתה בטוח שהם כבר נגמרו... דרוש!!! דרוש וקבל שכר!!!

“

מהו הספר המומלץ ביותר להתכונן לעבודה של ראש השנה??

כל שנה... כשמתחיל להתקרב ראש השנה... אני נכנס לדריכות... מה... מה זה ראש השנה?? מה המהות של היום הזה? מה העבודה של ר"ה? ואז אני מתחיל לגשש באפלה... ו... ומתחיל לחפש בנרות איזה ספר טוב שיעשה לי סדר בראש... איזה ספר חזק שיסביר לי אחת ולתמיד מה העבודה של ר"ה... **שנים!!!! שנים אני כבר מחפש איזה ספר טוב** שייספק אותי... אני מחפש ומחפש ו... וכבר שנים שאני לא מוצא... עד שהשנה לראשונה מצאתי!!!! איש בשורה אני ולאחר הרבה שנים של חיפוש... סוף סוף מצאתי את הספר... שאם תלמד בו בעיון בחודש אלול... אתה תבין אחת ולתמיד מה זה ר"ה

הספר הזה איננו!!!!!!!

שמעת? ?? אין!!!! אים כזה ספר!!!! תשכח מזה!!!! ואני בהחלט איש בשורה... כי עד השנה עוד דמייתי שיש ספר כזה... עד השנה עוד חשבתי שאני יכול פתאום להגיע מהמיטה בחודש אלול... ופתאום אני אמצא איזה ספר פלאי שיצא ממנו איזה מנוף והוא ירים אותי וישים אותי בעננים... ואז הכל מובן כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר...

אז זהו!!! שהשנה נפל לי האסימון ולראשונה אני קולט שאין!!!! אין כזה דבר!!!!

אין קיצורי דרך בעבודת ה'!!! לא יכול להיות ספר שיסביר לך **נקודתית** מה זה ראש השנה ואתה תצא ממנו עם תמונה **מושלמת!!!!** זה פשוט לא יכול להיות!!!! כי תבין: הסבר נקודתי ו--תמונה מושלמת זה הרי סתירה מיניה וביה!!! מהסבר **נקודתי** אף פעם אי אפשר לצאת עם תמונה **מושלמת!** הבנת מה אמרתי?? אני אסביר: אני כל השנה שטחתי... לא חושב מידי הרבה... לא מנסה להעמיק... לא כ"כ מטריד אותי באופן כללי מה זה עבודת ה'... והנה... לקראת ר"ה פתאום אני נוחת מהחלל... ומתחיל להסתובב סהרורי ודורש שיסבירו לי נקודתית מה זה ראש השנה... ו... ו... ושאני אקבל תמונה מושלמת???

לא אדוני!!! זה לא עובד ככה!!!

ראש השנה זה נתח אמנם מאוד יסודי ומהותי בעבודת ה'... אבל הוא עדיין **חלק!!!! חלק** מתמונה אחת מושלמת של עבודת ה'... וממילא: אם אתה באמת רוצה להבין מה זה ראש השנה... אז קדימה... שב על כסא... תנשום נשימה עמוקה... ותביע נכונות לקבל תמונה מקיפה וכללית על כככל עבודת ה'... ואחרי שתקבל תמונה מקיפה... אז יהיה אפשר למקד אותך ולהצביע לך על חלק מהתמונה ולהגיד לך: הנה... זו המטרה והפאזל הנקודתי של ראש השנה... **כלפי מה הדברים אמורים???**

שבינינו... בינינו... מה אני מצבן אותנו בכל הספרים שמדברים על ראש השנה?? שסוף סוף מצאתי איזה ספר שמדבר על ר"ה... הנה פותח אותו... והוא דווקא מתחיל טוב... הוא שואל עניינית: מה העבודה שלנו בר"ה? אהו... כן... הנה... סו"ס מישו מדבר קצר ולעניין... הוא שואל מה העבודה שלנו... נו... כן... יופי... תמשיך כבוד הרב... תגיד לי מה באמת העבודה של ר"ה... ו... ואז כמו תמיד הרב פתאום עובר לדבר על כל מיני נושאים אחרים לגמרי לגמרי... הוא מדבר על אמונה... ועל ניסיונות... ועל אברהם אבינו ועל עקדת יצחק וכו' וכו'... ואז בסוף בסוף... אחרי דרשה שלמה הוא איכשהו נזכר לחזור לראש השנה ש... שזה העבודה שלנו בראש השנה... **אאאאא... התאכזבתי!!!!** מה כבר ביקשתי?? בקשתי ספר שיסביר לי אחד שתים שלוש מה זה ראש השנה... בלי ללכת סחור סחור... בלי להעביר נושאים... **נכון?? גם אותם זה מרגיז???**

אז זהו שלא!!!! אדוני היקר... צר לי לאכזב אותך... אין כזה דבר לנחות מהחלל באמצע חודש אלול ולעמוד באמצע ביהמ"ד עם מרפקים ולדרוש הסברים נקודתיים מה זה ראש השנה... **לא!!! זה לא עובד ככה!!!** ר"ה הוא לא איזה איבוד ביהדות שאפשר לסמן אותו בסימון שבילים... הנה... זה ר"ה... כאן זה מתחיל... ופה נקודת הסיום... לא!!! תשכח מזה!

מה כן??? מה כן אני יכול לעזור לך?? אתה רוצה באמת ספר שיתן לך תמונה **מקיפה** ומושלמת על ראש השנה?? בבקשה... אני ממליץ בחום על ספר נפש החיים חלק א'!!!! אני מדגיש חלק א'!!!! ותלמד אותו כולו בחודש אלול... **אבל אני מודיע לך מראש...** מילה אחת הוא **לא מדבר** על ראש השנה!!! אפילו מילה אחת לא!!! **אבל!!! תתפלא לשמוע** שברגע שאתה תקרא ותפנים את כל מה שכתוב שם... אתה תבין **לראשונה** מה זה ראש השנה **הרבה הרבה יותר** מכל הספרים האחרים שמדברים נקודתית על ר"ה... ויסבירו לך נקודתית מה זה שופר ומה זה מלכויות, ומה העניין בג' ספרים נפתחים...

אין זה יכול להיות??? אין יתכן שדווקא ספר שלא מדבר מילה אחת על ר"ה דווקא הוא יכול לתת לי תמונה על ראש השנה יותר מכל ספר שמדבר ממש על ראש השנה???

ומסיבה מאוד מאוד פשוטה: אתה יכול לעמוד ברמות א' במשך שעה ולחפש איזה בנין ברחוב סולם יעקב... ואתה תשאל אנשים... ויגידו לך ימינה... ושמאלה... ותמשיך עם המדרגות... ושום דבר... אתה יכול להיתקע שם עד ביאת גואל צדק... אבל!!! אם תחזיק ביד מפה אוירית של כל השכונה... אתה תוך רגע תקלוט איפה אתה... הנה... אני פה!!! בבנין הזה... ועוד שלושה בנינים זה ביהכ"ס ומשם... שלוש בנינים פנימה זה מספר 38... יופי... מצאתי... **אני לא מבין:** מה נראה לך יותר אמיתי? המפה או המציאות בשטח? לכאורה המציאות!!! סו"ס המציאות היא **בשטח** ואילו המפה היא רק תמונה מהאוויר... נו... אז אם אתה עומד כאן... בשטח עצמו... מול הבניינים עצמם... מול האנשים בעצמם... ובכל זאת אתה לא מוצא את עצמך... אז המפה תעזור לך???

מה התשובה?? לא!!! לא נכון!!! לפעמים דווקא בשטח יותר קשה לי למצא ידים ורגלים... כי אני בתוך הטשולנט... מוקף מכל הכיוונים בבנינים שדומים אחד לשני... ואני מסתובב סביב עצמי... ואילו דווקא כשאני מקבל מפה אוירית... **והסתכלות כללית מהגובה...** דווקא אז אני מצליח בקלות לזהות איפה אני ממוקם!!!

ומכאן ואילך מאוד קל לי כבר למצא את דרך המלך... **הבנת את המשל?? אז אותו דבר בעבודת ה':** כשאתה מתעקש לא להבין את כל התמונה... להשאיר למטה... ולדרוש הסברים נקודתיים מה זה ראש השנה?? אז גם אם אני אסביר לך מאוד יפה מה זה מלכויות, ומה זה ג' ספרים נפתחים... אז אמרתי לך ימינה ושמאלה ואח"כ ישר... אבל קח בחשבון שאתה עדיין לא תמצא ידים ורגלים כי סו"ס ראש השנה זה דבר גדול!!! וזה מספיק גדול בשביל שאי אפשר לקבל תמונה מושלמת מהסברים נקודתיים... ממילא אין מנוס!!! ואין קיצורי דרך... אבל מה כן?? ספרי חיזוק כן!!! חשוב להדגיש: אם אתה רוצה להתחזק... להתחזק אפשר נקודתית... ואדרבה התחזקות היא דווקא נקודתית... התחזקות היא פחמימות... צריך להצית אותה כל פעם מחדש באופן נקודתי... יתן ה' ונזכה להגיע מוכנים לר"ה.

התשובה... - ניתן לקנות את הספר "וימאן" העוסק בנושאים כדלהלן:

א. התמודדות והתגברות מול ניסיונות דורנו.

ב. טראת נפלתי- שובו בנים שובבים.

ג. היום שאחרי- עזיבת החטא.

ד. מפת ניסיונות דורנו, (אתה נמצא פה...)

לפרטים יש להתקשר:

0548446691 0527683095

ותפילה... ניתן לקנות ספר אהבת, העוסק בענייני התפילה,

יצירת קשר, ופתיחות רגשית מול אבינו שבשמים.

מוקדי מכירה:

ירושלים:

מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

בית וגן רח' הרב מרנץ 29 קומה ב'

אזור רמת רובין 47 קומה ב'

ביתר עילית גבעה ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק:

קבוץ גלילות 9

משפחת בוים רחוב השלושה 11.

חזון איש 34 (מינת דסלר משי' דרייפוס) 0527117271 (ניתן לקבל גיליונות יחידים מדי שבוע בכתובת זו)

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', משי' צוויבל.

אשדוד- 0504120311

אלעד- 0548418684

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

ברכפלד- 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גרין פארק- 0527644795

אופקים: שפירא 0534112035

נתיבות- 0548473542

צפון:

חיפה: הדר, שכונת רחוב ביתר.

נווה שאנן: חנינה 81 משפחת זלוטינסקי

רכסים: הורדים 4 א' משי' קריצ'ר תל אביב: 0548415410

כרמיאל- 0527136165 משפחת שטיימן.

צפת- 046970339

נצרת עילית הר יונה- וייזר 054-8431731

כדי לא להשאיר הנייר חלק:

בראש השנה אנחנו אוכלים ראש של דג ומייחלים: **שנהיה לראש ולא לזנב...** כתוב כאן: שיש שתי אופציות או להיות ראש או זנב!!! **שתי קושיות:** מה זה אומר להיות זנב?? **חוץ מזה: אני לא מבין:** אפילו החתול שיש לו זנב... אבל הוא עצמו לא זנב... רק יש לו זנב... אז מה זה להיות זנב?? **והביאור בזה הוא כך:**

ישראל ועמלק!!!! עם ישראל מתייחד בראש!!! נשא את ראש כל עדת ישראל!!!! נשיאות ראש... יהודי נשא אחר הנשמה שבראש... וכל הגוף מתעלה ומתרומם כלפי הראש... לעומת זאת עמלק?? עמלק מתייחד בזנב!!! וזנב כן!!! עמלק מומחה לענייני זנבות... אצל עמלק הזנב הוא הכי חשוב... ואדרבה... אצל עמלק הראש גם נגרר אחרי הזנב... מה זה זנב? זנב זה ביטוי לחלק הכי שפלי! הכי פחות!! הכי תחתון!!! עמלק לוקח את כל הערכים ומוריד אותם ומרדד ומשפיל אותם עד זנב... ופה אנחנו נמצאים!!!!!! זו החזית!!! נשמת ישראל מושכת עם כל הכח לכיוון הראש... לרוממות... לאצילות... לקדושה... מנגד עומד עמלק ומושך עם כל הכח לכיוון הזנב... לרדידות... לרשת האלחוטית... שלא ישאר ממך ראש ותהיה רק מזדנב... בדורנו אין משהו באמצע!!! או להיות ראש או להיות זנב! אנא ה'... שנהיה לראש ולא לזנב...

אני מנסה להשתנות. אבל זה קקקקשה!!!

ניגש אלי בחור מתמודד שנלחם ונאבק ומשתדל ולא תמיד מצליח... מסוג הבחורים שרק הקב"ה יודע להעריך עד כמה הוא נאבק ומשתדל... (אני מעדיף לא לתת דוגמאות... כי לכל אחד יש את ההתמודדיות שלו... כל אחד יכול לקחת את זה למקום שלו...) **הוא ניגש אלי במר לבו ושואל:** אני יודע שצריך להשתנות!! אני יודע שצריך לחתוך עם כל הדברים הלא טובים!! אני יודע שצריך לעשות שינוי ולומר **אני אחר!!** אבל קשה... קשה וקשה וקשה... קשה מאוד לעשות שינויים!!! אבל בסופו של דבר עשיתי! עשיתי את הצעד הראשון... תחכתי!! אבל כידוע... זה לא נגמר בצעד הראשון... כי... כי זה רק מתחיל אז... ומיד אחרי הצעד הראשון מגיעים עוד הרבה הרבה רגעים שקשה... וזה קשה!! וממשיך להיות קשה... **והאמת היא שאמרו לי** שרק בהתחלה זה יהיה לי קשה... ואילו אח"כ זה... הרגל על דבר שלטון... ולמעשה בשטח... לא תמיד אני רואה שהזמן מיטיב איתי... אלא זה ממשיך להיות קשה... ולפעמים רק יותר קשה... מה עושים?? איך מקצרים את תקופת ההסתגלות?? איך מתרגלים לשינוי???

העניין הוא כך:

לפני כמה שנים הייתי גר בדירה שכורה... והגיע הזמן לקנות דירה... התחלתי לחפש דירה... הלון חזור... בלגן שלם... והנה לאחר תקופה ממושכת סוף סוף מצאתי דירה כלבבי... שמחה גדולה... סוף סוף אני נכנס לבית משלי... בית שמצא חן בעיני... איזה יופי... ואכן התארץ של מעבר הדירה הלך והתקרב... ואיתו השמחה וההתרגשות... והנה הגיע היום הגדול!! עברנו דירה!!! ברוך ה'... בשעה טובה ומוצלחת... אנשים הגיעו לחנוכת הבית... בלונים... שמת... ברוך ה'... לאחר האירוע כולם הלכו הביתה וכעת הגיע הזמן להתחיל לחיות בבית!! **ואז... אז כצפוי התחילו הקשיים...** הקשיים הנורמלים... קשיי ההסתגלות... סוף סוף דירה חדשה... אזור חדש... סביבה **שונה**... הכל **שונה** וחדש... וכל ההתחלות קשה... וזה היה קשה!!! בהחלט קשה!!!

אבל יש לציין שלמרות שהשינוי היה קשה... אבל הוא היה נסבל... והוא גם עבר מאוד מהר... אתה יודע למה?? כי הוא היה **שינוי מבורך!!!**

חיכינו לשינוי הזה... רצינו את השינוי הזה... ייחלנו כבר מתי נזכה לבא לבית שלנו... והנה זה קרה... אז השינוי הוא קשה!!! אבל היות ועל זה דיברנו ואת זה רצינו... וממילא כשאדם מעוניין בשינוי... אז גם אם זה קשה... מאוד מהר מתרגלים... כי... כי סוף סוף אני מעוניין בזה...

עד כאן אני!!! **כעת נעבור לבן דוד שלנו... איבריהם!!!** אתה מכיר את איבריהם? ובכן: לפני שבעים שנה איבריהם היה גר באזור שועפת... היה לו שמה בית... ושדות... ועצי זית... הוא היה יושב שם עם החמולה ועם הנרגילות והכל היה טוב... והנה יום אחד הגיעו הכובשים הציונים וזרקו את

איבריהם מהבית שלו והשדות שלו... והוא איכשהו הגיע לעזה. איבריהם עבר כעת **שינוי** דרמטי בחיים!!! עד היום הוא היה גר בשועפט ומהיום בעזה... איבריהם לא היה מסוגל לעכל את השינוי שנכפה עליו!!! הוא לא השלים עם השינוי הזה... הוא ועוד כמה ערבים כמוהו החליטו: לא נשכח ולא נסלח... לא מוכנים להשלים עם המציאות החדשה... הם פתחו מחנה פליטים והתחילו לחיות שם בצורה ארעית... מתוך נקודת הנחה שאנחנו לא מוכנים להתחיל חיים חדשים... לא מוכנים להשלים עם השינוי שכפו עלינו... אנחנו רוצים את זכות השיבה ועד אז אנחנו נשב פה במחנה פליטים על המזודות...

אבל לא זו בלבד... איבריהם וחבריו בנו אנדרטה ענקית בדמות מפתח באורך של תשע מטר ותלו אותה במרכז המחנה הפליטים!! כדי להזכיר לעצמם כל הזמן... שאנחנו לא משלימים עם השינוי!!! אנחנו רוצים לחזור הבייתה בכל מחיר ולקבל את המפתח של הבית שהכובש הציוני לקח לנו... **ולא יאומנו!!! עברו כבר שבעים שנה** מאז שאיבריהם גורש מביתו בשועפט... ועד עצם היום הזה **הוא עדיין לא התרגל לשינוי!!!** עד עכשיו הפצע עדיין לא מפסיק לדמם!! הוא עד היום לא חזר לעצמו... עד היום הוא יושב על המזודות וחי בזבל... בעוני... בחוסר כל ולא נותר לנכדים ולנינים שלו אלא לפתוח קן צרעות שממש יוצאים כל הפיגועים...

עכשיו: שלא תבין לא נכון... לאותו איבריהם היו המון הזדמנויות להסתגל ולהשתקם **ולהתחיל חיים חדשים עם הפנים קדימה**... אבל הוא לא הסכים!!! הוא התעקש להשאר כל הזמן **עם הפנים אחורה**... הוא התעקש להיאחז בכל הכח בעבר... והוא הצליח... ועד היום כולנו סובלים מהקן צרעות הזה שיש בעזה מאנשים שהצליחו לצבור שיא של חוסר הסתגלות לשינוי!!! אנשים שכבר שבעים שנה חיים במחנה פליטים והם כל הזמן עם הפנים אחורה ולא קדימה...

ובכן: מה ההבדל ביני לבין אותו איבריהם?? הרי שינוי עברנו שינוי... ולשינוי השינוי היה קשה... אז למה אני הצלחתי מאוד מהר להתרגל לשינוי... ואילו הוא כבר משנת 67 לא מתרגל לשינוי של גבולות 67???

אז כמובן שההבדל בינינו הוא גדול... אבל עדיין... מהי **נקודת ההבדל??**

נקודת ההבדל היא: שאני **שמחתי בשינוי!!!** השינוי שעשיתי היה **מבורך!!!** שמחתי להשאיר את העבר מאחור... ולהתחיל **עם הפנים קדימה**... ברגע שאתה שמח בשינוי... אז גם אם הוא קשה... מהר מאוד העתיד הורוד המלא והגדוש משכיח את העבר... אבל!! אצל איבריהם היות והשינוי הגיע בכפיה... היות השינוי היה לא מבורך... היות והוא לא שמח בשינוי הזה... ממילא הוא כל הזמן נשאר עם הפנים אחורה... וכשאדם כל הזמן עסוק בעבר... במה שהיה ואינו... הוא אף פעם לא יכול להתרגל לשינוי... הוא אף פעם לא יכול להשלים ולהתרגל למה שהיה והשתנה... אדרבה... בכזה מצב החסר רק מעצים ומתגבר מיום ליום... הנה לך... פעם המפתח של ביתו של איבריהם היה קומפקטי... המפתח היה נכנס

בתוך הכיס... אבל מאז שאיבריהם הגיע לעזה המפתח הזה רק גדל וגדל וגדל... עד שהוא הגיע לאורך של תשע מטר... כן!!! זה לא צחוק!! מי שעשה שינוי ולא ברצון... הרי החסר רק מתחזק ומעצים מיום ליום... והוא רק מתקשה יותר להתנתק מהעבר...

כעת נחזור אלינו!!! בתחילת המאמר נשאלה השאלה: קשה לי לעשות שינוי... ואני לא מתרגל לשינוי... מה עושים שיהיה יותר קל??

התשובה היא: כן!! עשית שינוי!!! אבל השאלה היא כמה השינוי הזה היה מבורך!! כמה היית שמח בשינוי הזה!! כמה אתה מבין את הטוב שבשינוי הזה!!! **זו הנקודה שצריך קצת יותר לפתח ולעבוד עליה:**

אם אתה מבין שהשינוי הזה הוא טוב... והוא מבורך... ואתה באמת מבין את הטוב שבזה... הרי ככל שתבין את זה יותר ככה יהיה לך קל להתרגל לשינוי... כן... כמו שאני עברתי דירה זה היה שינוי וקשה... אבל היות וחיכיתי לשינוי הזה... אז הקושי התגמד ומאוד מהר הצלחתי להתעלות מעליו עד שהוא נעלם לגמרי... כי הפנים היו קדימה...

אבל!!! תאר לעצמך שאתה מתנתק מהרגל שלילי... אבל אתה עדיין מרגיש כל הזמן כמו איבריהם... אתה מרגיש שזה בא עליך בכפיה... מה אעשה... אני תקוע ביהדות... והתורה עושה לי כל היום נו נו נו... והיהדות לוקחת מפתח ונועלת את כל מילוי הסיפוקים שלי ולא נותנת לי אותם... ואני כעת מסכן זרוק לי בעזה... אם ככה אתה מרגיש אז מה הפלא שמאוד קשה להתרגל לשינוי... אדרבה... הקושי רק מעצים כל הזמן... אתה רק נושא עיניים כל הזמן למפתח הזה שננעל עלי ונכפה עלי... והמפתח הזה רק הולך וגדל עם הזמן עד שהוא נהיה תשע מטר... במצב הזה אני רק עסוק כל הזמן ברצון ותשוקה לפרוץ את הגבולות שנכפו עלי...

לכזה שינוי מאוד קשה להתרגל!!!

הגיע הזמן לשדרג את השינוי!!! הגיע הזמן לגדול בשנה ולשנות צורת חשיבה... **השינוי מגיע ממני!!!** אני **מעוניין רוצה וחפץ** בשינוי הזה!! (אמנם אי אפשר לחכות לזה... אסור להיות כמו אלו שמחכים לרצות ורק אז הם יעשו שינוי... לא!!! השינוי חייב להתחיל בצורה של כפיה... אבל אח"כ... אחרי שהשינוי הוא כבר עובדה... כעת צריך לשדרג אותו ולהכניס בו רצון... בהמשך שוב אזכיר את הנקודה הזו...) אני יודע שאבא שבשמים רוצה ממני את השינוי הזה ואני אתן לו את זה... זה מגיע ממני... זה מתחיל ממני ונגמר בי... וכשהשינוי הוא מבורך!!! כשהשינוי מגיע מנדבת לבי... **הכל נראה אחרת...**

יש פה עוד נקודה: אני רוצה שתבין:

כמעט כל השינויים שאדם עושה בחיים מתחלקים **לשני חלקים שונים!!!**

א. הקושי להתנתק מהעבר!!! ב. ההסתגלות למצב החדש!!!

שנשאר בסיפוק שאתה צריך להוציא את נדיבות??? מה אתה עושה האנרגיות המיותרות שנשארו כעת פנויות?? **והכי הכי:** לדעת כמה רעים היו המעשים שלך עד היום אתה יודע... לדעת כמה ערלה וטומאה היה במעשים הלא טובים שעשית עד היום... את זה אתה יודע מצויין... אבל אתה יודע איזה נחת רוח עצומה יש בשמים מההתגברות שלך??? את זה אתה יודע??

על זה נאמר: **המל ולא פרע כאילו לא מלו!**!! אם אתה רק יודע לחתוך!! להתנתק ולא יודע לפרוע... לא יודע איזה מתן שכר מחכה לך בשמים על זה?? **כאילו לא מלו!**!! מילה לבד לא מחזיק מעמד... גישה שלילית נטו לא יכולה להחזיק מעמד!! אתה **חייב לראות** גם את החצי השני של התמונה... כן... אמנם זה חייב להתחיל מ-מילה... השלב הראשוני הוא תמיד קשה... זה לחתוך... זה להתנתק... זה דם!!! אבל הלאה... אל תשכח **שבדמייך---** **חיי!**!! אל תשכח את החיים שאחרי הדם... אל תשכח שעל ההתגברות הזו ועל הדם הזה שאתה שופך למענו יתברך הרי "ואעבור עליך ואומר מתבוססת בדמייך... ואומר לך בדמייך חיי..."

אחת הטעויות הגדולות ביותר: שאני יודע שאני צריך להתנתק!! אבל לא אמרו לי מה הלאה... אני מתנתק ו... ונשאר עם לשון בחוץ... אני נזרק לעזה ונשאר רק עם הזכרונות הנוסטלגיים מהעבר הלא כשר... ותכל'ס אין לי שום אופק להסתכל עם הפנים קדימה... **זה אסון!!!** אדם שמתנתק מאינטרנט... ומאז הוא כל הזמן נשאר תקוע במחנה פליטים... ולא יודע לאן לצעוד קדימה... ככה מאוד קשה לשרוד... מאוד קשה להתרגל לכזה שינוי... **אז בבקשה!!! אלך גיבור יקר...** שכבר עשית את הצעד הראשוני... ועליך נאמר: גיבורי כח עושי דברו!!! הצעד הקשה אמנם מאחורין... את הצעד המדמם והכואב ביותר כבר עמדת בו בהצלחה גדולה... אבל עכשיו... בחודש אלול תעשה מאמץ כביר להתמלאות מבפנים... תשבור את הראש מה אתה כן מסוגל לעשות... אם שברת את הראש ולא הצלחת אז תשבור את הרקיעים תזעק לשמים אחת שאלתי מאת ה' שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכל... תזעק לקב"ה: אל תסתור פניך ממני אל תס באף עבדיך... עזרתי היית- עזרת לי לעשות את הצעד הראשון... אנא ממך- אל תטשני ואל תעזבני אלוקי ישעיי... הורני ה' דרךך ונחני באורח מישור.

אז זהו!!! שאותו דבר בכל שינוי אחר בחיים...

ניקח לדוגמא: אתה התרגלת לתומך כשר... התרגלת לנבור בוואצפ כמה שעות ביום... והנה יום בהיר אחד אתה מחליט לעשות שינוי מבורך ולהתנתק!!! וב"ה עשית את הצעד הזה!!! **אבל חכה!!!** אתה טוען שעשית את הצעד הזה?? **לא!!! לא מדויק!!! עשית רק חצי צעד!!!** אל תשכח שלכל שינוי יש **שני חלקים...** את החלק **הראשון** עשית... להתנתק התנתקת... וזה באמת החלק הקשה... החלק הארי... והחלק הזה באמת מאחורין... וזה המון!!! **אבל הלאה!** אי אפשר לעצור באמצע!!! אם התחלת את הצעד הראשון... והתנתקת... עכשיו אתה חייב להמשיך הלאה... **לשלב השני**... אתה חייב לתת לעצמך משהו עם הפנים קדימה... אתה חייב להתאמץ למלאות ב"עשה טוב" את כל השעות הרבות שהתפנו לך מ"סור מרע..." אסור לך להישאר עם לשון בחוץ!!! זה לא בריא!!!! **תבין:** בחור שרק עזב את הישיבה קטנה ולא התחיל ישיבה גדולה זה באמת רחמנות... בחור שרק עזב את הישיבה גדולה ולא התחנן זה באמת הומלס... **אותו דבר כאן:** אם החלטת על שינוי!! והחלטת להתנתק מהרע... כל הכבוד... אבל אתה באמצע!!! אתה מיד חייב לגשת לחלק השני של השינוי... אסור לך להשאר ככה... בין שמים לארץ... אסור לך כעת להשאר במיטה ולדעת שפעם היה לי איך להעביר את הזמן והיום אני בווה בתקרה... כעת אתה צריך לעשות מאמץ כביר בללכת עם הפנים קדימה... להתחיל לעשות דברים טובים... לעשות משהו עם עצמך... אם הולך לך ללמוד מה טוב... אם לא אז משהו אחר... אבל לחזור לאותה מיטה ולהתחיל להסתכל על התקרה זה לא תכל'ס.

פעם עם ישראל ידעו שצריך לעשות מילה!!! צריך **לחתוך!** צריך **להתנתק** מהערה... סור מרע ו... וזהו... אבל דא עקא... שזה לא היה מחזיק מעמד... כי כשרק מתנתקים... כשרק חותכים את הערלה... מהר מאוד הערלה יכולה לחזור... **עד!!!!** עד שיום אחד הגיעה דבורה הנביאה והיא חידשה: **"בפרוע פרעות בישראל!!!** צריך לעשות גם פריעה ולא מספיק מילה... **ומה זה פריעה? בפרוע פרעות בישראל בהתנזר-לם ברכו ה'...** צריך להתנדב... נדיבות מלשון רוח נדיבה... צריך לצאת מהמיטה ולהתחיל לעשות דברים חיוביים ולא רק לשקוע בזה שאני לא עושה רע... **אמנם כאן חשוב להדגיש:** שאצל הקב"ה זה מספיק!!! ישב אדם ולא עשה עבירה נחשב לו כעושי מצוה... בשמים עצם זה שהתנתקת והתגברת זה דבר גדול לכשעצמו... **אבל מה נעשה... שאתה צריך להיות אחראי על עצמך...** ולהיות ריאלי ולדאוג שההתגברות הזו תחזיק מעמד... ואתה מבין לבד שאם אתה תשאר עם לשון בחוץ... רק עם ההתנתקות מהרע בלי שום מילוי חיובי אחר... נ... **כמה זמן נראה לך שזה יחזיק מעמד??? אין ברירה!!!!**

המשימה עדיין לא הושלמה! אמנם הייתה **מילה...** אבל עדיין לא הייתה **פריעה**... לא מספיק מילה... לא מספיק ההתנתקות מהרע... לא מספיק להשאר כואבים ואכולים מבפנים על ההתנתקות מהרע... צריך לחשוב הלאה... קבלת על עצמך חיזוק??? קבלת על עצמך שינוי בנקודה רגישה שקשה לך להתנתק ממנה?? כל הכבוד!!! זה מילה!!!! אבל תוך כדי המילה חייבים לעשות גם פריעה... הלאה... מה אתה עושה בשעה הזו?? מה אתה עושה עם החלל הזה

אני אתן לך כמה דוגמאות: בחור שסיים שיעור ג' ישיבה קטנה הוא עובר שינוי **כפול!!!** מצד אחד הוא **עזב** את כל ההווי של הישיבה קטנה... זה שינוי אחד... וחוף מזה אל תשכח שהוא גם **מתחיל חיים חדשים** בישיבה גדולה... זה שני חלקים שונים!!! זה שני שינויים שונים!!! ההתנתקות מעבר **זה שינוי אחד... והשינוי השני** זה ההסתגלות לחדש וללא מוכר...

עוד דוגמא: בחור שמתחנן... גם הוא עובר שינוי **כפול**... מצד אחד הוא **עוזב את כל ההווי הישבתני**... את כל החברים... זה שינוי אחד!! ומצד שני: אל תשכח... הוא גם **מתחיל כעת חיים חדשים** לגמרי... חיי נישואין...

והדוגמא האחרונה: יהודי שהייתה לו גישה לאינטרנט (ואני מדבר על אתרים חרדים) וכעת הוא החליט להתחזק ולחסום את עצמו... גם הוא עובר שינוי **כפול!!!** מצד אחד הקושי **להתנתק** על כל המשתמע מכך... ומצד שני **הקושי להסתגל** למצב החדש... סו"ס עד היום זה העסיק אותי... זה תפס לי ארבעים אחוז מהראש... ועכשיו נשאר לי חלל!! חור בראש!! ארבעים אחוז מהיום אני מסתובב עם לשון בחוץ... **אתה מבין את שני החלקים השונים שיש כאן???** (אני מקווה שזה לא יותר מידי לומד'ס שבילך?? תעשה טובה... אם לא הבנת תחזור שוב... זה מאוד מובן...)

ובכן: כשהייתי בחור בישיבה קטנה... מאוד ריחמתי על הבחורים שסיימו שיעור ג' לישיבה גדולה... למה? כי... כי בעיניים המצומצמות שלי בתור בחור מיישיבה קטנה... כשראייתי בחור שסיים שיעור ג'... **ראיתי רק חצי תמונה**... ראיתי רק את זה שהוא **עוזב** את הישיבה קטנה... **עוזב** את כל האווירה... **עוזב** את הרבנים ואת החברים ואת המקום הקבוע שלו... מסכן... **עוזב את הכל** ו... ו... ונזרק לרחוב... לא נשמע אומלל??? עד שיום אחד הגיע תורי לעלות לישיבה גדולה... ואז... בוקר טוב אליהו... פתאום קלטתי שאמנם נכון!!!! נכון שבחור שסיים ישיבה קטנה... הוא עוזב את הישיבה ואת הרבנים והאווירה והכל אבל באותה מידה הוא גם **מתחיל חיים חדשים...** מתחיל ישיבה **חדשה** ורבנים **חדשים** ואווירה **חדשה**...

אה... בחור מיישיבה גדולה... מה אתה אומר עליי?? נכון אתה צוחק?? יש לי הצתה מאוחרת... נכון?? חכה חכה... אל תמהר לצחוק עלי... כי חכה... החיים לא נגמרים כאן... כי שהגעתי לישיבה גדולה... **שוב קרה אותו סיפור**... כל בחור שהתחנן... רחמי היו מתגוללים עליו... מסכן... בבת אחת הוא נפרד מכל הממצב ועוזב את החברים ואת הליל שישי ואת הזיצים ואת העקשען... עוזב את הכל... ונשאר כזה לבד כזה... אברך כזה... עם 2 עגבניות ו-4 מלפפונים... (אין בחור שלא מרחם על האברכים האלו...) **ואז!!!** יום אחד הגיע תורי להתחנן... ובוקר טוב אליהו... פתאום קלטתי שנכון!!! נכון שבחור שמתחנן... הוא באמת **עוזב** את הישיבה ואת החברים ואת הכל... אבל ההלו!!! במקביל הוא גם **מתחיל חיים חדשים**... חיי נישואין... חיי משפחה... יש לו בית משלו... **אה... בוקר טוב... הצתה מאוחרת!!!** עד כאן מובן?????

"למען לא נבוש..."
מושגים בסיסיים בהלכה.

למען נחדל מעושיק דינו... פתח חרצובות רשע...

את המשפטים האלו אנחנו פוגשים ביום כיפור עצמו!!! ואז בדרך כלל זה כבר לא כ"כ רלוונטי. כי בנינו... אני עדיין לא ראיתי אדם שמסתובב כמוצאי יו"כ להחזיר גזירות... אבל עכשיו זה עדיין רלוונטי!!! ובכן: לפניך שתי נקודות חשובות בנושא של ממונות, אבל לא קשור להלכה, הרבה לפני השלב של ח"ו"מ.

הנקודה הראשונה היא: **חוסר ישירות!!!** צריך לדעת שלא כל דבר אסור משום גזל... יש הרבה דברים שאסורים משום **חוסר ישירות!!!** שזה כבר שייך למידת האמת!!! שחזתו של הקב"ה אמת והקב"ה שונא כל נפתל ועיקש... ואם נקרא להולה בשמו: **הקב"ה שונא קומבינטורים!!! שמעתי??? כן... לנו יש נטיה לאהוב קומבינות... אנחנו נהנים מקומבינות... והקב"ה שונא את זה!!!** הקומבינטור הוא גאון בלהכביר איך השקר מסתדר עם האמת ואיך המזון שהגיע אליו שלא ביושר הוא בכלל לא גזל... יתכן שהוא יצליח לשכנע את עצמו ויתכן אפילו שעם הקומבינות שלו הוא גם יצליח להוציא אישור מהתורה שהוא בסדר...

אבל את שנאתו של הקב"ה הוא לא יצליח לקמבן... גם אחרי כל הקומבינות חזתו של הקב"ה אמת... והקב"ה שונא חוסר ישירות... שונא קומבינות... ואת הרבש"ע אי אפשר לקמבן... ואת זה הקומבינטור לא לוקח בחשבון!!! אז אתה כן תיקח....

עכשיו... למעשה: איך באמת אני יכול לדעת מה ישר ומה לא ישר?? **מאוד קל לדעת!!! ישירות היא אובייקטיביות!!!** כל שאלה בדני ממונות שיש לי נגיעה לומר שמוותר... ולו יצויר שלא היה לי נגיעה והייתי אובייקטיבי הייתי עונה שאסור... הנה לך **חוסר ישירות!!!** ניקח דוגמה אחת מני אלף... חבר מסר לי את החופשי חודשי שלו... וכעת מתעוררת השאלה האם הכרטיס הזה ניתן להעברה או לא?? **כעת אני משוכנע שאין בזה שום בעיה... מה... מה יכול להיות??** למה שיהיה אסור... **בנו?? אבל בנינו... לא צריך להיות פקח אגד בשביל להבין אחרת. מספיק שאני בעצמי הייתי עכשיו יושב בבית דין ולא הייתי נוגע בדבר... ומישהו היה נכנס ושואל תאורטית האם כרטיס חופשי חודשי ניתן להעברה??** הרי הייתי עונה באובייקטיביות שהשכל הישר אומר שלא!!! הנה לך דוגמה אחת מיני אלף איך לזהות בני לבין עצמי חוסר ישירות.

ישנה עוד נקודה שצריך לתת עליה את הלב: צריך לזכור שפעם הנכסים של אדם היו מאוד ממשיים ומוחשיים... לאדם היה צאן ובקר ועצים וממילא אם היה גנב בעיירה... היה לו פלומבא של גנב!!! כי הוא היה צריך לעשות ביצועים מאוד רשמיים בשביל לקבל את התואר הזה... הוא היה צריך לפרוץ לתוך רפת ולמשוך את הפרה... או להיכנס לאוצר ולהרים חבילי עצים... גניבה זה היה מעמד **מרשים!!!** מעמד שכל כולו זועק: הנה מוטל גנב!!! **אבל זה לא סוד שהיום כל המבנה של הנכסים והקניינים שלנו השתנה ללא היכר.** והיום כמעט כל הנכסים שלנו **מתורגמים ללומד'ס...** רוב הנכסים הם לא ממשיים... היום הגנב האמיתי כבר לא מתבזבז להיכנס למהותת כמו פעם ולגנוב כלי כסף... אלא היום הוא כבר גאון מחשבים שמפוצץ לתוך מחשב ועושה העברות מחשבון לחשבון... או שהוא ה"קומבינטור" הנזכר לעיל שיועד להוציא אישורים ותקציבים על ריק... **ומעתה!!!** כשאתה נניח צורב דיסק ואתה טוען בתמימות שאין פה גניבה כ"י... כל הרי כל המושג של זכויות יוצרים... הכל זה בלומד'ס... **קח בחשבון!!!** שאין הרבה הבדל בינך לבין הגנב הגדול ביותר... כי כיום גם!!!! גם הגנב הגדול ביותר גם הוא **גנב רק בלומד'ס...** תבין: באיזהו מקום כשאנחנו מדמיינים גניבה... אנחנו עדיין מדמיינים את מוטל גנב שנכנס בהיחבא לרפת ומושך משם שור או שה וטבח או מכרו... ואם ככה... אז אני... שאני בסה"כ מעביר שירים בנגן וכו"ב... נו... מה הבעיה? וכי ננסתי לתוך חבית של הזמיר?? לקחת לו משהו ממש?? עשיתי משיכה והגבהה? מה יש פה?? הכל לומד'ס... לא ממש... אבל ההלה... דבר אחד שכחת לקחת בחשבון שכיום!!! גם הגנב האמיתי והגדול ביותר גם הוא גנב בלומד'ס!!! אין הרבה הבדל ביניכם... אתה מעביר שירים במחשב... ואילו הוא פורץ לחשבונות בנק דרך המחשב... צריך לקחת את זה בחשבון!!! לקלוט שהמגרש של חושן משפט בדרונו עבר כל כולו לאותה לומד'ס שאתה נוטה להקל ראש בה...

ולסיום שים לב:
עד בה מילה אחת לא דיברתי בשם ההלכה... זה לא משנה כעת מה ההלכה! אנחנו כעת מדברים על יהודי שעוד מעט צריך להופיע מול אביו שבשמים... והקב"ה שונא שקר... שונא עוולה... ושונא גזל... זהו!!! כל מילה מיותרת!! יש עוד הרבה להארך... אבל אין המקום ולא הזמן.

אבא לפתע נכנס... באמצע ברהמ"ז... וסימן לא! לא להגיד יעלה ויבא...

ליל ראש השנה... כולם יוצאים מתפילת מעריב בבית הכנסת... מאחלים עם כל הלב "לשנה טובה תכתב ותחתם וכו'..." אבא חזר מבית הכנסת בסערה... והודיע לאמא בהתרגשות... ראיתי!!! ראיתי את הלבנה... אמא הייתה מופתעת... מה... באמת...? אתה רוצה להגיד לנו שאתה כעת עולה לירושלים להעיד עדות החודש...?? אבא ענה כן!!! יש לציין שלאמא ארך כמה דקות לעכל את ההתפתחות המפתיעה... היא עמדה במשך כמה דקות וניסתה לקלוט מה הולך לקרות פה... כן... זה לא קל... זה לא פשוט... תחשוב מה שזה בשביל אמא שעמלה והכינה אוכל כדי המלך לשני ימים של ר"ה... ופתאום אבא מגיע ומכריז ש... שהוא צריך ללכת!!! צריך ללכת לירושלים!!! והיא נשארת עם הילדים יומיים תמימים לבד... אבל!!! בשביל זה היום ר"ה... ואנחנו ממליכים את ה... ואנחנו לא עושים מה שרוצים אלא מה שצריך... ואם רצון ה' כעת שאבא יתפוס את הרגלים ויעלה לירושלים להעיד עדות החודש אז אמא שמחה!!! לעשות רצוןך אלוקי חפצתי!!! אבא קרא לכל הילדים מהר מהר ובירך אותם כל אחד בדמעות חמות: לשנה טובה תכתב ותחתם לאלתר לחיים טובים ולשלום... אבא נתן כמה הוראות קצרות ליענקי הגדול שכעת ממלא מקומו של אבא... אמא מחתה דמעה... וביקשה מאבא... אבא שלנו... תכנס לבית המקדש ותתפלל עלינו... תתפלל על יענקי ומוישי שימשיכו לעסוק בתורה בעמל ויגיעה... ותתפלל עלי שה' יתן לי כח להמשיך לגדל את כל הילדים... ולהכניס בהם המון המון ידישקייט ואהבת ה' וקרבת אלוקים לי טוב...

יענקי הגדול כבר בגיל בר מצוה, והוא עשה קידוש וניהל את סעודת יו"ט ביד רמה... הוא ושושי הבכורה עזרו לאמא להשכיב את הילדים... למחרת יענקי לקח את הילדים איתו לבית הכנסת... הראה להם בסיודו... ומילא את מקומו של אבא בנאמנות... לבנתיים התברר שחוץ מאבא היו עוד כמה עשרות יהודים שגם הם ראו את החודש וכולם עלו ביחד לירושלים... כשאמא יצאה עם הילדים הקטנים לגינה היא מצאה הרבה חברות שגם הם מצאו את עצמם בליל ראש השנה לבד...

... הגיע ליל יום טוב שני של ראש השנה... שוב נכנסים לבית הכנסת... הש"צ מתעטף בקיטל... מתפללים... לאחר התפילה כל אחד מאחל לחבירו: לשנה טובה תכתב ותחתם לאלתר לחיים טובים... מגיעים הבייתה... ו... ושוב... סי עושה קידוש?? יענקי הגדול!!! הסעודה התחילה... סימנים... תפוח בדבש... יענקי שוב מנהל את הסעודה ביד רמה... הוא גם השמיע לכל המסובים את פרק ג' דראש השנה... ולבסוף יענקי שואל את אמא בנימוס... אמא אפשר לסיים את הסעודה?? כבר מאוחר... צריך ללכת לישון... סו"ס גם מחר יש לנו ר"ה... תפילה ארוכה... צריך לקום מוקדם... אמא אישרה שרו שיר המעלות... מים אחרונים והתחילו לברך ברכת המזון...

והנה!! באמצע נודה לך... תוק תוק... דפיקות בדלת... ו... ו... ואבא בכבודו ובעצמו נכנס!!!

כולם בההההההה!!! נו נו נו נו... אי אפשר לדבר... אנחנו באמצע ברכת המזון... אבל... אבל כולם מסמנים לאבא בסקרנות... נו אבא... מה... מה... מה קורה?? מה חדש?? **אבל אבא מסהה את כולם חצי בחיך חצי בתוכחה**... נו... אתם באמצע ברכת המזון... תמשיכו... אבל אמא לא יתירה... היא עשתה לאבא עם היד... נו נו נו... אבא בהתחלה לא כ"כ הבין את אמא... קודם תגמרי ברכת המזון ואח"כ אני אספר הכל... אבל אמא לא יתירה... היא קמה ממקומה עם הברכון וסימנה לאבא את ה"יעלה ויבא..." נו נו נו... **להגיד יעלה ויבא או לא להגיד???** אאאאה... צחק אבא... **לא!!! לא!!! לא!!! לא!!!**

להגיד!!! בטח לא להגיד... אחרת מה אני עושה פה... אם היה עכשיו ר"ה איך הייתי מגיע לפה באמצע יו"ט... (יותר נכון... הייתי מגיע לפה עוד לפני יום טוב...) אמא סימנה לכל הילדים **לא!!! לא להגיד יעלה ויבא**... סיימנו את ברכת המזון... ואבא התיישב בראש השלחן מתנשם ומתנשף... יענקי הגיש לאבא כוס מים קרים... וכולנו התאספנו סביב אבא... **ו... ואבא התחיל לספר: ובכן:** כפי שהנכם רואים אותי פה עכשיו!!! אתם כבר מבינים לבד שאכן בית דין קידשו את החודש בזמנו!!! ו... ואי לך ובהתאם לזאת כעת מוצאי ראש השנה ואתם יכולים להוריד את המפה של יום טוב... אתם יכולים להדליק את האור ולטלטל מוקצה... ומחר יש חידר כרגיל... קדימה מקלחות ולישון... **אה... אבל אבא... שאלה שושי**... אני לא מבינה... איך זה יכול להיות?? אנחנו לפני שעה עשינו קידוש... אכלנו סימנים... והתפללנו תפילת ר"ה לכל דבר... ופתאום יום חול?? זה... זה... זה לא מסתדר לי... **נכון!! ענה אבא**... את צודקת שושי... אני מסכים איתך... זה באמת נראה מוזר... אבל מה אפשר לעשות... ההכרח לא יוגונה!!! סו"ס ראש השנה הוא היו"ט היחיד שחל בראש חודש... וממילא אתם שלא הייתם בירושלים... ועד לפני כמה דקות לא יכולתם לדעת האם ב"ד קידשו או עיברו את החודש... ממילא הייתם חייבים לעשות יום טוב שני **מספק**... עשיתם קידוש **מספק**... והיה אסור לכם לעשות מלאכה **מספק**... ו... וכמעט באתם לומר יעלה ויבא **מספק**... ואז!! ברגע שאני פתאום הגעתי מירושלים... ופשטתי לכם את הספק... וגיליתי לכם שאכן ר"ה כבר מאחורינו... אוטומטית נפשט הספק ומכאן ואילך אוטומטית אנחנו ביום חול!!! **המשיך אבא ואמר לשושי**... חכו חכו... אתם עוד יצאתם בזול... סו"ס אנחנו גרים די קרוב לירושלים... מרחק של שעות ספורות... והנה... אני הספקתי להגיע עוד בלילה הבייתה... ועוד להספיק לעצור אתכם ברגע האחרון שלא תגידו יעלה ויבא... אבל מה תגידו!!!! מה תגידו על תושבי בית שמש... שהם רחוקים מירושלים מרחק של 14 שעות הליכה... **ו... וסיד!!! סיד במוצאי ר"ה**... כבר יצא אחד משליחי ב"ד הגדול... שהוא ממונה ללכת לעוטף עזה בעוד חמשה כדי להגיד לתושבי גוש קטיף מתי חל יום כיפור... (וכשהוא יגיע לשם בעוד חמשה ימים... מיד יצא משם עוד שליח לכיוון מצפה רמון והוא יגיע בערב יום כיפור אחר'צ כדי להגיד להם שיום כיפור זה באמת היום בלילה ולא מחר בלילה...) ואותו שליח שיצא כבר בשיא המרץ לכיוון עוטף עזה... **הרי על הדרך!!!** הוא אמר לעבור דרך העיר בית שמש... ולפי אומדן המרחק והזמן הוא אמר להגיע לשם **רק מחר בשעה 12.00 באחרים**... אז תחשבו שאנשי בית שמש מחר יקומו להתפלל תפילת ר"ה... והם ימכרו את העליות... והם יוציאו שני ספרי תורה... והתוקע יעמוד בבימה ויתקע שלושים תקיעות ויחזירו את הספרי תורה... והשליח ציבור כבר יתחיל "הנני העני ממעש" **ולפתע!!!!** רגע לפני הקדיש של מוסף... לפתע תעבור השמועה... רבותי: הרגע!!! הרגע הגיע שליח בית דין הגדול והודיע שכבר אתמול הסתיים ר"ה... **בוס!!!!!!!** השליח ציבור מפסיק באותו רגע... מוריד את הטלית... האוטובוסים מתחילים לצאת לכבישים... ובישיבות קטנות יש כבר מנחה בשעה 3... וסדר ב' בכללים וכפרות ברחוב...

אה... מה אתם אומרים על זה??? אבל סיים **אבא ואמר לשושי**: זה בהחלט מוזר... זה בהחלט מבלבל מאוד... אבל סו"ס כל המצב המבולבל הזה קורה רק לנו!!! רק לאזור שלנו!!! אז עוטף ירושלים... (כי ממה נפשך... כל הבני ברקים וכל גוש דן... להם אין בעיות... היות והם רחוקים מירושלים יותר ממחלק יום... אז ממילא אצלם אין את הבלבול הזה... הם עושים יום טוב שני מתחילה ועד הסוף!!! אצלם אין בית ספר מחר... רק אנחנו... שאנחנו מצד אחד קרובים ומצד שני מנותקים... רק אצלנו קורה המצב ביניים הזה...) סיים אבא את שטף דבריו ואמר: אין זמן... אוטוטו אנחנו צריכים להתחיל למנות שבעת ימי טהרה לקראת יו"כ סו"ס אנחנו רוצים להיות טהורים כבר ביו"כ כדי לזכות להיות מהכנהים והעם העומדים בעזרה...

בירורים וקשרים מהמבינים... בסופו של דבר גילו לו שלא לפרסום: שמדי יום שלישי בערב... בין השעה שבע לשמונה... אז הוא מגיע למשרד הקטן שלו... (לא המשרד הגריל) ושם הוא נינוח... שם יש עת רצון ואפשר לגלגל איתו שיחה...

אותו מנהל ישיבה לוקח את כל הפרטים... את השעה המדויקת ואת הכתובת המדויקת... והוא מגיע לשם שעה לפני כן... ומחכה ומתארגן בעמדת זינוק... ובדיוק בזמן הנקוב הוא דופק... נכנס... ומתחיל ליצור את הקשרים וכו' וכו'... בדיוק על אותו משקל בתפילה!!!!

יודעי דבר- הלא הם חז"ל... ידעו לומר לנו איפה אפשר לפגוש את הרבש"ע... ויש לציין שאת הרבש"ע הרבה הרבה יותר קל לפגוש מאשר אותו גביר... והקב"ה תמיד נינוח... סוף סוף "עוז וחדווה במקומו..." ותתפלא לשמוע שיש לרבש"ע הרבה הרבה יותר כסף וכח ואפשרויות מהגביר הכי עשיר שהיית רוצה לדבר איתו... (על משקל אל הבטחו בבדיבים... אשרי שא-ל יעקב בעזרו)... וחז"ל גילו לנו שאפשר לתפוס את הרבש"ע כל יום בכתובת ששמה **בית הכנסת!** ובשעה שהתפילה **אמורה!!!!** אמורה להתחיל... (סו"ס חותמו של הקב"ה אמת ואם כתוב שהתפילה מתחילה בשעה שבע... אז הקב"ה מופיע בשעה שבע... והוא מחכה ומחכה... ואם אתה הראשון שהגעת... ובזמן... אז אתה כבר מסומן אצלו... ואם הקדמת אותו... אז כבר בכלל... התחלתם את הקשרים על רגל ימין) וזה הזמן... וזו הכתובת ליצור קשרים עם רבש"ע!!! תבא לבית הכנסת ותהיה שם... אשרי יושבי ביתך... תופיע... תראה נכוחות... תראה שאתה מעוניין בקשר... מה בדיוק תעשה שם?? עזוב... לא נכנס לפרטים... אתה יכול להגיד תהילים... או ללמוד דף גמרא... זה כבר לא כ"כ משנה... זה כבר באמת משהו אינדיבדואלי וזה כבר באמת תלוי בך... זה כבר עניין של אני לדודי ודודי לי... אבל הרעיון הוא אחד: **תופיע בבית הכנסת ותראה נכונות ליצירת קשר בונה וחוביני!!!!**

אם במשך שבוע שבועיים... שלוש... אתה כבר מופיע מידי בוקר בתפילה והקב"ה כל בוקר מגיע ורואה אותך שם!!!! הוא רואה שאתה מעוניין בקשר... **הוא מחזיר קשר... זה כלל ברזל!!!! הקב"ה מחזיק פידבק!!!** מי שיוזם קשר הקב"ה מחזיר קשר... ובמשך השבוע שבועיים האלו... אתה יכול להתפלל ולבקש בקשות פרטיות על כל הצרכים שלך ועל מה שמפריע לך... אבל תמיד תזכור שלא זו הנקודה!!!! הנקודה העיקרית עכשיו זה עצם היצירת קשר כמות שהיא... עצם הנכונות לחדש את הקשר עם הרבש"ע בצורה חיובית...

וזה חודש אלול!!!!!! זה כל הרעיון של חודש אלול!!!! חודש אלול עניינו מערכת יחסים שנכנית במשך חודש ימים מיום ועוד יום ועוד יום...
הבנת מה באתי לומר??? הבנת מה התכוונתי לשלול???

את אותם אלה ש... פתאום נזכרים ככה לקראת סוף אלול שתפילה מעבירה את רוע הגזירה... ו... ו... ואז הם מגיעים עם תותחים ומתחילים לירות בקשות לכל הכיוונים... **אמנם אי אפשר לשלול את הגישה הזו לגמרי!!!** סוף סוף אל תשכח שרבש"ע יש גם תינוקים... ותינוק לא יודע לעשות הקדמות... ברגע שתינוק מתעורר הוא מיד מפעיל את הסינרנה ומתחיל לבכות כמו תינוק ואבא צריך לרוץ ולתת לו מה שהוא רוצה... אבל!!!! כשתינוק בוכה אבא נותן לו!!! אבל הוא נותן לו כמו שנותנים לתינוק!!! אבא נותן לו שפע בערבון מוגבל... בתוך בקבוק עם פיה קטנה שמתאימה לתינוקים... אבל אם אתה ילד גדול... ויש לך כבר עיניים גדולות ואתה רוצה לבקש מהקב"ה בקשות קצת יותר משמעותיות אתה רוצה חיים טובים... רוצה לבנות בית... רוצה נחת מהילדים... בקיצור: אתה לא מבקש במבה ובסלי... יש לך בקשות של מבוגרים!!!!

אז אם אתה רוצה לקבל כמו מבוגר... תדבר כמו מבוגר!!!! אל תדבר כמו תינוק... אל תיגש לתפילה ישר עם סירנות פתאומיות ותגישי צרור של בקשות ונו... נו... אני רוצה הבטחות... ואני לא אז מכאן עד שתגיעה הישועה וכו' וכו'... לא!!! זה לא עובד ככה!!! בן אדם מבוגר לא מופיע בצורה סהרורית שכזו... זה לא אנושי!!! גם אתה מבין שזה לא טקטי!!!

תפילה זה מהלך תקופתי (לכה"פ) שמטרתו יצירת קשר...

עד כאן התפילה ברובד הכי הכי נמוך ושטחי... ש... שאסור לזלזל בו!!! כי כמעט כולנו אוחזים שם... ברובד השטחי הזה... ואסור לנו לרמאות את עצמנו... סו"ס אם אני אוחז שם... אז זה מה שיש... וככה אני צריך לגשת.
אבל!!!!!! צריך לדעת שבייחס למושג ששמו תפילה יש גם כתה ב'...

לפחות לדעת שיש!!! יש כיתה ב'!!! ואם בכתה א' הייתי אגואיסט מושלם... ואז כשהגעתי לימים הנוראים הגעתי מתוך הקופסא שלי... והייתי עסוק רק בעצמי... רק בבני חיי ומזונם... רק בלבקש את מה שחסר לי... והעיקר שאני יצא מסודר... ושולם עליך נפשי... כן... זה כיתה א'... אבל יש בתפילה כתה ב'!!! וזה כבר ההכרה שכל ההשפעות של כל העולמות כולם... הכל תלוי בהמשכה שלי... יהודי הוא הלוח הבקרה הראשי של כל העולמות... וכל שפע שצריך לרדת לעולם יכול לעבור רק דרכו... וממילא בראש השנה שהקב"ה רוצה שוב לחדש את עולמי... אז אני פה בתפילה בשביל להמשיך את השפע הזה על העולם!!!

אני עומד בתפילה שכולה עבודה... עבודה צורך גבוה... ואני כעת בתפילה שלי ממליך את הקב"ה על כל העולם... נעצור בזה... עכ"פ צריך לדעת שיש גם כזה דבר!!!! לדעת שגם אחרי שעשיתי שטייגן גדול במערכת היחסים שלי עם הקב"ה... והגעתי לקשר תליתי עמוק עם הקב"ה... ואני כבר אוחז ברמה רוחנית כזו שאני לא דואג מכלום אלא אני כגמול עלי אמו וכל הזמן אני נושא עיניים למרום וזו מדרגה לכל דבר!!!! אבל!!!!!! גם אז מותר לי לדעת שהעיקר עדיין חסר מן הספר!!!! כי התפילה האמיתית היא חיי עולם ולא חיי שעה! התפילה האמיתית היא בגדר עבודה צורך גבוה... תפילה שכל עניינה הוא קיום רצוני יתברך שרוצה להמשיך שפע על העולם... ואני הוא הכתובת... היות וזה יכול להיעשות דרכי... אז אני מתפלל פה למענו יתברך... טוב לדעת שיש כזה דבר... שלא תתלוננו שהסתירו ממכם את האמת...

בשבוע שעבר נכתב אודות הכח של התפילה שכבר עכשיו... באמצע אלול... כדאי לזכור שהיא אחת מג' דברים שמעבירין את רוע הגזירה...

כעת ניגש לחלק הפרקטי!!! המעשיו!!! מה נקרא להתפלל???

כן... אני יודע שתפילה מעבירה את רוע הגזירה... ולכן אני כעת רוצה באמת להתחיל להשקיע בתפילה... ובכן... נו... ו... מה? מה? בדיוק לעשות? איך...?? להתחיל להתנדנד... לצעוק... לחזור אלף פעמים על אותה בקשה... ולא לזוז עד מוצאי יו"כ או עד שתגיע הישועה???

אז זהו!!! שכאן יש להדגיש פרט מאוד חשוב ויסודי בכל הגישה לתפילה:

תפילה זה לא מכות יריה של בקשות!!! ממש לא!!!

תפילה זה גם לא מכות פסק ששולפת כל הזמן תלונות!!! לא!!!

אז מה כן?? תפילה זה תכנית מסודרת... עקבית... של בניית קשר חיובי עם אבא שבשמים... וזה תהליך שנבנה על עוד יום ועוד יום... ועוד פגישה מוצלחת... ועוד שיחה באוירה טובה... זה מרקם של ייחסים!!! **עיקר הנושא של תפילה זה לא לבקש צרכים!!! אלא יצירת קשששששים!!!**

הבנת מה אמרתי? אני אתן לך דוגמא: אם תשים לב: כשיש איזה צרה ל"ע וצריך להגיד תהילים... מה בדרך כלל עושים?? אומרים פרקי תהילים... נו... ואתה מתחיל להגיד פרק תהילים... ו... ו... ובדרך כלל הפרק תהילים לא כ"כ קשור לנושא... יותר נכון: לא קשור בכלל...

תבין: אני כעת פתחתי ספר תהילים עם מטרה מאוד ברורה: יש לי אח שצריך שידוך... ובשביל זה אני אומר תהילים... ותכלס... אני פותח את ספר התהילים... ועל מה הוא מדבר?? אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים... מפי עוללים ויונקים יסדת עוז... לה' הארץ ומלוואה תבל ויושבי בה... הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו... רבש"ע: מה זה קשור לעניינינו?? אני רוצה שידוך לאחותי... מה כל הפסוקים האלו קשורים אלי?

נו... מה התשובה??? אתה רוצה לפנות לקב"ה שיתן שידוך לאחייך... או פרנסה לאבא שלך...?? זה לא עובד עם מכות יריה... לא מגיעים וירחים בקשות... זה לא עובד ככה!! ו... ו... ואתה מבין טוב מאוד שבשום מקום זה לא עובד ככה!! מי כמונו יודעים שאיזה טובה שאתה רוצה... ממי שאתה רוצה... אתה מבין טוב מאוד שלא מגיעים עם קסדא כמו משלוחן פיצה... ומניחים את הבקשה על השולחן ונעלמים...

אין כזה דבר!!! אתה רוצה טובה מהרבש"ע?? אתה רוצה שהוא יתן לך משהו... בו בזמן שהוא לא חייב לך כלום...?? בא... תיזום קשרים... תבנה מערכים יחסים... תופיע... שהקב"ה יראה אותך... שיתרקם ביניכם איזה קשר עין... שיהיה רקע מינימלי ואז תיגש ותבקש מה שאתה רוצה...

זה הרעיון של אמירת פרקי תהילים... אתה רוצה לבקש משהו?? קודם כל תפגוש את הקב"ה בספר תהילים... ספר תהילים זה אחד מהאמצעים להצתה ראשונית... מה שנקרא פגישה ראשונה ברוח טובה עם הקב"ה... אבל הלאה... זה רק בשביל ההצתה הראשונה...

עכ"פ צריך להבין שתפילה זה לא להעמיד את הצורך הנקודתי שלי!! להגיד אותו ולהמשיך הלאה... זה לא תפילה... זה אולי תפילה קצרה... את זה מתאים לעשות כשמדובר במצב חירום... אז אין זמן לקשששששים... אז צריך לצעוק לשמים קל נא רפא נא וגמרנו... אבל כשצריך ישועה כללית בנושא שלא שייך לטיפול נמרץ... כאן זה מערכת קשרים שנכנית לאט לאט... רק שתבין: אתה יכול אפילו לעבור כמה ימים שבכלל לא התפללת על הבעיה עצמה!!!! ולמה?? כי אני כעת לא מתביית בבעיה עצמה... אני עכשיו יוזם קשר עם הקב"ה... אני עכשיו מתחזק בהכרה ברורה שהכל בידו... ואין עוד מלבדו... ורק הוא יכול לעזור לי... ואף אחד לא יכול להזיק לי... ואחרי שאני אזום את הקשר הרצוי... אז יש לי פרוץ לבקש את מה שאני רוצה... הבנת את הרעיון???

אני לא צריך לעמוד ולירות פגזים של בקשות כל הזמן...

אלא מאי?? אני נמצא פה במערכת כללית של יצירת קשר... זה נעשה בכל מיני דרכים שונות... זה נעשה על ידי שאני מגיע לתפילה בזמן... עושה עסק מהתפילה... מתפלל בצורה מכובדת... מראה נכוחות מלאה בתפילה... מכבד את התפילה... ניגש לזה בצורה רצינית... מתוך הכרה שמכאן!!!! מכאן תבא הישועה... עכשיו: יתכן שכבר שבוע ימים שאני ככה עושה ומשום מה כמעט ולא יצא לי לזעוק על הצרכים האישיים שלי... קורה... כ... כי שוב: עיקר הסוגיה עכשיו זה בניית הקשר... ואת זה אני עושה מצוין... וזה ב"ה הולך ונבנה... ואז פתאום... בוקר אחד זה יקפוץ לי... ואני אזכר בכל הבעיות שלי... ואז אני אתחיל לבכות בשמו"ע על כל מה שחסר לי... הופה!!! הפעם זה לא סתם אחד שפתאום הגיע למשרד העירייה והתחיל להרים שם צעקות... זה בן אדם מוכר... זה בן אדם שמכירים אותו מפה... הוא משלנו... הקב"ה כבר שבועיים מגיע לבית הכנסת ורואה אותו... הבקשה כבר מתקבלת אחרת לגמרי לגמרי...

אני רוצה שתבין: תפילה זה לא חוק פרה אדומה!!! תפילה זה בסה"כ מערכת תקשורתית אנושית בינינו לבין אבינו שבשמים...

הקב"ה רוצה שתתקשר איתו בטאקטיות אנושית!!!! זה הכל!!!

בגגגזול זה היסוד של התפילה... זה כל התורה של התפילה... ואין אחד מאיתנו שלא מבין... שאם אני פונה כעת לחלונות הגבוהים ואני מבקש ממישהו שהוא מאוד גדול ויש לו את השיברים הכי חזקים... אני אמור לפנות אליו בצורה מכובדת!!! אני אמור לייחס חשיבות מאוד גדולה לפגישה שלי איתו... ואם אני ניגש אליו חאפלאפ כמו שאנחנו מתפללים בשטיבלאך... אין אחד מאיתנו שלא מבין שזה לא זה!!! אין פה מה להתפלסף... מה שצריך פה זה נטו טקטיקה אנושית!!!! כשמנהל הישיבה שלך יצא לחו"ל לאסוף כסף... ואמרו לו שאצל גביר פלוני ניתן לקבל תרומה נכבדת... מה עושה המנהל?? הוא מברר בדיוק איפה אפשר לתפוס את אותו גביר... אבל לא סתם... אלא מתי אפשר לתפוס אותו **כשהוא בשעת איכות**... ואחרי הרבה